

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقاف وزارت

د مساجدو او حسینیو د ارشاد او انسجام لوی ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لېږل کېږي.

۱۶ / صفر المظفر ۱۴۴۸ هـ، ق مطابق ۹ / اسد ۱۴۰۵ هـ، ش

د مسلمانانو تکلیفول او یا ویړول سخته گناه ده ، چې له دې جملې څخه د پټاکیو استعمال هم ده ، د اسلامي نظام دا مسئولیت ده چې عاملینو ته یې سنگینه او عبرتناکه سزا ورکړي

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله نستعينه ونستغفره ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، ونشهد أن محمداً عبده ورسوله، أرسله بين يدي الساعة بشيراً ونذيراً، وداعياً إلى الله بإذنه وسراجاً منيراً، فهدى الله به من الضلالة، وأرشد به من الغي، حيث بلغ الرسالة وأدى الأمانة، ونصح الأمة، وجاهد في الله حق جهاده، وعبد الله حتى أتاه اليقين من ربه، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

قال الله سبحانه وتعالى: (وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ). (۱)

درنوحاضرینو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

د اسلام مقدس هغه دين دی چې په دنيا کې هېڅ د فضيلت کار نشته مگر مسلمانان يې ورته هڅولي دي او په دنيا کې هېڅ شر نشته ، مگر مسلمانان يې ورڅخه منع کړي دي.

د اسلام سپېڅلی دين غواړي داسې ټولنه رامنځ ته کړي په کومه ټولنه کې چې انسان وکړی شي خوشحاله او پر سکونه ژوند وکړي ، داسې ټولنه چيرته چې د مسلمان ځان ، روح، عقل ، شعور، مال او عزت له هر ډول تيري څخه مصئون وي او څوک چې مسلمان ته تکليف ورسوي او يا هغه ته کوم ضرر ورسوي، نو د اسلامي نظام مسئوليت دی چې د ضرر عاملينو ته سنگينه او عبرتناکه سزا ورکړي، چې دداسې ټولنې تصور په هېڅ دين کې نه دی وړاندې شوی.

په دې وروستيو کې د ودونو، اخترونو او نورو مراسمو پر مهال د چاودېدونکو پټاکیو کارول زيات شوي دي. ډېر خلک دا يوازې تفريح گڼي، خو په حقيقت کې دا کار د ځان، ماشومانو، گاونډيانو او ټولنې لپاره گڼ زيانونه لري. چې ځينې زيانونه يې په لاندې توگه دي:

پټاقي هر کال د ماشومانو، ځوانانو او نورو خلکو د سوځېدو، د سترگو د ښکېدو، د گوتو د پرې کېدو او سختو ټپونو سبب گرځي.

او الله جل جلاله ځانته او نورو ته له زیان رسولو څخه منع کړی ده. الله تعالی فرمایي: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ). (۲)

همدارنگه الله تعالی فرمایي: (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا). (۳)

ترجمه: او مه وژنئ تاسې سره ځانونه خپل (یعنې یو بل یا مه کوئ تاسې هغه کار چې ستاسې د هلاک سبب وي) بېشکه چې الله دی پر تاسې باندې ډېر مهربان.

امام ابن عطیه اندلسي رحمه الله ددې آیت په تفسیر کې لیکي: (المقصد بهذه الآية النهي عن أن يقتل بعض الناس بعضها ثم لفظها يتناول أن يقتل الرجل نفسه بقصد منه للقتل أو بأن يحملها على غرر ربما مات منه). (۴)

ژباړه: مقصد ددې آیت څخه نهی ددې کار څخه ده چې ځينې خلک دې ځينې نور ووژني. بیا لفظ ددې شامل دی دېته هم چې انسان خپل ځان په قصد د قتل ووژني او یا خپل نفس داسې خطر ته وړاندې کړي، چې د هغې له امله مړ شي.

دوهم: د پټاقيو په استعمال سره مسلمانان ویروول کیږي او د مسلمانانو د نفسیاتي او ذهني مریضیا لامل گرځي.

د پټاقيو د استعمال له امله د مسلمانانو ویروول کیږي او د هغوی مشاعر مجروح کیږي او په لویانو او ماشومانو کې د ذهني او نفسیاتي مریضیا سبب گرځي. د همدې وجې نه په حدیث شریف کې راځي چې ملائکې پر هغه چا لعنت وایي چې څوک بل مسلمان ویروي.

عَنِ ابْنِ سِيرِينَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ -صلى الله عليه وسلم- « مَنْ أَشَارَ إِلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةٍ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَلْعَنُهُ حَتَّىٰ وَإِنْ كَانَ أَخَاهُ لِأَبِيهِ وَأُمِّهِ ». (۵)

ژباړه: د محمد بن سيرين څخه روایت دی، هغه وایي چې ما د ابو هريره رضي الله عنه څخه اوریدلي دي چې هغه وویل چې ابو القاسم حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وفرمايل: څوک چې اشاره وکړي خپل ورور ته په اوسپنه باندې، بېشکه ملائکې ورباندې لعنت وایي ولو که هغه د هغه د پلار او مور له طرفه وورو وي.

د ترمذي په روایت کې راځي. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «مَنْ أَشَارَ عَلَى أَخِيهِ بِحَدِيدَةٍ لَعَنَتْهُ الْمَلَائِكَةُ». (۶)

ژباړه: چا چې اشاره وکړه خپل ورور (مسلمان) ته په اوسپنه باندې په ده لعنت وایي ملائکې.

په یو بل روایت کې راځي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: «لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرْوَعَ مُسْلِمًا». (۷)

۲-البقرة: (۱۹۵)

۳-النساء: (۲۹)

۴- المحرر الوجيز - موافق للمطبوع (۵۲/۲)

۵- صحيح مسلم (۳۳/۸)

۶- سنن الترمذي ت بشار (۳۳/۴)

۷- سنن أبي داود ت الأرنؤوط (۳۵۲/۷)

ژباړه: حلال نه دي هېڅ مسلمان ته چې وويروي بل مسلمان. د صحيح مسلم د حديث په شرح کې امام نووي داسې ليکي:

(فِيهِ تَأْكِيدُ حُرْمَةِ الْمُسْلِمِ ، وَالنَّهْيُ الشَّدِيدُ عَنْ تَرْوِيعِهِ وَتَخْوِيفِهِ وَالتَّعَرُّضُ لَهُ بِمَا قَدْ يُؤْذِيهِ، وَسَوَاءٌ كَانَ هَذَا هَزْلاً وَلَعِباً ، أَمْ لَا ؛ لِأَنَّ تَرْوِيعَ الْمُسْلِمِ حَرَامٌ بِكُلِّ حَالٍ ، وَلَعَنَ الْمَلَائِكَةُ لَهُ يَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ حَرَامٌ). (٨)

ژباړه: په دې حديث کې دمسلمان د حرمت تأكيد دی او شديد نهی ده د مسلمان د ويرولو او ډارولو او هغه ته اذيت رسولو برابره خبره ده چې دا ويروول په ټوکه سره وي او يا په ټوکو کې وي او يا په بل ډول وي، ځکه د مسلمان ويروول په هرحالت کې حرام دي... او د ملائکو لعنت په ويروونکي باندې دلالت په دې کوي چې ويروول دمسلمان حرام دي.

د چاودېدونکو پټاقيو زيانونه يوازې په ظاهري ټپونو پورې محدود نه دي، بلکې د انسان پر ذهن، اعصابو او روان هم ناوړه اغېزې لري. مهم زيانونه يې دا دي:

الف: وېره او رواني اضطراب. د پټاقيو ناڅاپي او ډېر لوړ غبر د ماشومانو، ښځو، سپين پيرو او ناروغانو لپاره د سختې وېرې او اضطراب سبب گرځي. ځينې ماشومان له دې وروسته د شپې له خوا وېرې او يوازې خوب نه شي کولای.

ب: د اعصابو فشار: پرله پسې لوړ او ناڅاپي غبرونه د انسان عصبي سيستم تر فشار لاندې راولي، چې د عصبانيت، بې قراري او ذهني ستړيا لامل کېدای شي.

ج: د تمرکز گډوډېدل: د پټاقيو غبر د زده کوونکو، محصلينو او هغو کسانو تمرکز خرابوي چې مطالعه، عبادت يا فکري کار کوي.

هـ: د خوب گډوډي: د شپې پټاقي د خلکو خوب خرابوي، او د خوب کموالی د حافظې، فکر، مزاج او ورځني فعاليت پر کيفيت منفي اغېز کوي.

و- د رواني ناروغيو د ښو زياتوالي: هغه کسان چې له اضطراب، ژور خپگان يا د صدمې له وروسته رواني اختلال سره مخ وي، د پټاقيو له غبرونو څخه يې ښې زياتېدای شي او سخت رواني تکليف احساسوي.

ز: پر ماشومانو ناوړه اغېز: ماشومان د لوړ غبر په وړاندې ډېر حساس وي. پټاقي په هغوی کې د ناامني احساس، ژړا، سختې وېرې او حتی د اوږدمهاله رواني اغېزو سبب کېدای شي.

ح: د تاوتریخوالي سره عادت: که ماشومان او تنکي ځوانان د چاودنو او زورورو غبرونو سره د لوبې په توگه عادت شي، د تاوتریخوالي او خطرناکو کارونو حساسيت يې کمېدای شي او د احتياط احساس يې زيانمنېږي.

همداوچه ده چې څوک په چا باندې تيزه چيغه وکړي او هغه شخص دده دچيغې له امله مړ شو، نو ديت ورباندې لازم شو.

علامه علاؤ الدين ابن عابدين ليکلي دي: (لو صاح عليه فجأة فمات منها تجب الدية). (٩)

ژباړه: که چيرې څوک په چا باندې ناڅاپه چيغه وباسي او هغه ددغې چيغې له امله مړ شو، نو ديت ورباندې واجب شو.

^٨ - شرح النووي على مسلم (٨/ ٤٤٨)

^٩ - تكملة حاشية رد المحتار (١١/ ١٥٩)

د مسلمان ویرول کبیره گناه ده او په احادیثو کې یې په اړه سخت وعیدونه راغلي دي؛ آن تردې پورې چې مسلمان ته په سلاح باندې اشاره کولو څخه منع راغلي ده لکه چې وړاندې ذکر هم شو، همدا راز د مسلمان څخه امسا، چپلکې او نور سامان په ټوکه او یا په رښتیا غاښولو څخه منع راغلي ده، ځکه په دې کار سره مسلمان ته یو قسم تکلیف، ویره او تشویش پیدا کیږي او هر هغه کار چې د مسلمان د تکلیفولو او ویرولو باعث گرځي هغه حرام دی.

په یو حدیث شریف کې راځي، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «لَا يَأْخُذُ أَخِيهِ عَصَا أَخِيهِ لَاعِبًا أَوْ جَادًّا، فَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ فَلْيَرْدْهَا إِلَيْهِ». (۱۰)

ترجمه: نه دې اخلي یو له ستاسې امسا د ورور خپل نه په ټوکه او نه په جدیت سره او چاچې واخیسته امسا د ورور خپل، نو هغه دې ورته واپس کړي.

په یو بل روایت کې راځي. «لَا تُرَوُّوا الْمُسْلِمَ فَإِنَّ رَوْعَةَ الْمُسْلِمِ ظُلْمٌ عَظِيمٌ». (۱۱)
ژباړه: مه ویروئ مسلمان، بیشکه د مسلمان ویرول لوی ظلم دی.

په یو بل روایت کې راځي. عن أبي حسن - وكان عقبياً بدرياً - قال: كنا جلوساً مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فقام رجل ونسي- نعليه فأخذهما رجل فوضعهما تحته فرجع الرجل فقال: نعلي. فقال القوم: ما رأينا هذا، فقال: هو ذه؟ فقال: «فكيف بروعة المؤمن؟». فقال: يا رسول الله إنما صنعته لاعباً! فقال: «فكيف بروعة المؤمن؟». مرتين أو ثلاثاً. (۱۲)

ژباړه: د حضرت ابو حسن رضی الله عنه څخه روایت دی -او دی د عقبې او بدري صحابي ؤ- هغه وايي چې مونږ ناست ؤ د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره، نو یو سړی پاڅیده د خپل ځای څخه او د هغه څخه دواړه پښې هیرې شوې، نو هغه دواړه پښې یو سړي واخیستلې او دځان لاندې یې کینودې، هغه سړی راوگرځیدلو او وه یې ویلې چې هغه زما پښې څه شوې؟ خلکو ورته وویل مونږ نه دي لیدلي. هغه سړي وویل: هغه دادي؟ (نبي علیه السلام وفرمايل) د مؤمن له ویرولو سره به څه وکړې؟ هغه سړي وویل: ای د الله رسول! دا کار ما د ټوکې لپاره وکړ. نبي علیه السلام وفرمايل: د مؤمن د ویرولو سره به څه وکړې؟ دوه ځله یې دا خبره وکړه او یا درې ځله دا خبره وکړه.

په یو بل حدیث شریف کې راځي. عن عبد الله بن عمرو، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ نَظَرَ إِلَى مُسْلِمٍ نَظْرَةً يُخِيفُهُ بِهَا فِي غَيْرِ حَقٍّ، أَخَافَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». (۱۳)

ژباړه: د حضرت عبدالله بن عمرو رضي الله عنه څخه روایت دی، هغه وايي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: چاچې وکتل یو مسلمان ته په داسې کتلو سره چې غرض یې د هغه ویرول ؤ په ناحقه سره، وبه ویروي ده لره الله تعالی د قیامت په ورځ.

په یو بل روایت کې راځي. عن عبد الله بن عمر قال: سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ أَخَافَ مُؤْمِنًا بِغَيْرِ حَقٍّ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُؤْمِنَهُ مِنْ أَفْزَاعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ». (۱۴)

۱۰- سنن الترمذي وقال: وقال حديث حسن غريب. ت. بشار (۳۲/۴)

۱۱- الترغيب والترهيب (۳/۳۱۸)

۱۲- مجمع الزوائد ومنبع الفوائد. محقق (۶/۲۷۴)

۱۳- المعجم الكبير للطبراني (۳/۳۲)

۱۴- المعجم الأوسط (۳/۲۴)، الترغيب والترهيب (۳/۳۱۹)

ژباړه: د حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنهما څخه روایت دی ، هغه وایې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چا چې یو مؤمن وویرولو په ناحقه سره ، په الله تعالی دا حق دی (تفضلاً) چې ده ته امان ورنکړي د قیامت د ویرې څخه.

حافظ ابن حجر مکې هیثمی د مسلمان ویرو (۳۱۸) کیږه گناه گرځولې ده. او لیکلي یې دي چې د مسلمان ویرول کیږه گناه ده کله چې دی په دې پوهه وي چې دمسلمان ویرو د هغه بدن ته او یا عقل ته ضرر رسوي. (۱۵)

پورتنیو نصوصو ته په کتو سره څوک چې د پتاقیو استعمال کوي ، نو دا داسلامي نظام دنده ده چې عاملینو ته یې درنده او عبرتناکه سزا ورکړي.

دریم: د پتاقیو په استعمال کې خلکو ته ضرر او اذیت رسول کیږي.

د پتاقیو استعمال خلکو ته ضرر رسوي او د مسلمانانو د اذیت سبب گرځي او داسلام په مقدس دین کې ضرر او اذیت رسول جواز نلري.

د پتاقیو په استعمال سره د خلکو ارام گډوډوي، ناروغان، زاړه کسان او کوچني ماشومان ځوروي او حتی د حیواناتو د وېرېدو سبب هم گرځي.

څوک چې مسلمان ته تکلیف او ضرر رسوي، الله جل جلاله د هغوی په هکله فرمایلي دي: (وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا). (۱۶)

ترجمه: او هغه کسان چې ایذاء رسوي مؤمنانو سپړو ته او مؤمنانو بښځو ته (په اتهام) په غیر د هغه کار چې کړی وي دوی (یعنې په نا کړي کار) پس په تحقیق باروي دوی پخپل ځان غټ دروغ او گناه ښکاره (چې د عقوبت موجب دی).

امام حسن بصري او امام قتاده رحمهما الله فرمایي: (إِيَّاكُمْ وَأَذَى الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ حَبِيبُ رَبِّهِ ، أَحَبُّ اللَّهِ فَأُحِبُّهُ ، وَغَضِبَ لِرَبِّهِ فَغَضِبَ اللَّهُ لَهُ ، وَإِنَّ اللَّهَ يَحُوطُهُ وَيُؤْذِي مَنْ آذَاهُ). (۱۷)

ژباړه: ځانونه وساتئ د مؤمن د اذیت څخه ، ځکه چې مؤمن د خپل رب حبیب دی ، دی د الله تعالی سره محبت کوي ، نو الله تعالی هم ورسره محبت کوي ، او د الله تعالی په لار کې په غضب کیږي ، نو الله تعالی هم دده په وجه په غضب کیږي او بیشکه الله تعالی دده څخه حفاظت کوي او اذیت رسوي هغه چاته چې څوک مؤمن ته اذیت رسوي. په اسلام کې د ضرر رسول منع دي. عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ». (۱۸)

ژباړه: د ابو سعيد خدری رضي الله عنه څخه روایت دی ، هغه وایې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: نه ځان ته ضرر رسول روا دي او نه بل چاته.

په حدیث شریف کې راځي. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ». (۱۹)

^{۱۵} - الزواجر عن اقتراف الكبائر (۱۵۹/۲)

^{۱۶} - الاحزاب: (۵۸)

^{۱۷} - الكشف والبيان؛ للنیشابوری - موافق للمطبوع (۶۳/۸)

^{۱۸} - المستدرک (۶۶/۲)، سنن الدارقطني (۲۲۷/۴)، مسند أحمد (۵۵/۵)

^{۱۹} - سنن الترمذي (۱۷/۵)

ژباړه: کامل مسلمان هغه دی چې په امن کې وي مسلمانان دده د ژبې (د ضرر) څخه او دده د لاس (د ضرر) څخه، او کامل مؤمن هغه دی چې ده لره امین وگني خلک د خپلو وینو او مالونو په هکله.

کوم کسان چې د پتاقیو د استعمال څخه تکلیف او ضرر ویني هغه اکثره گاونډیان وي او رسول الله صلی الله علیه وسلم د گاونډي د حقوقو په اړه فرمایلي دي: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ».^(۲۰)

ژباړه: څوک چې پر الله او د آخرت پر ورځې ایمان لري، خپل گاونډی دې نه ځوروي.

د پتاقیو سخت غبرونه د شپې د خلکو خوب خرابوي، ناروغان او زاړه کسان ځوروي او کوچني ماشومان وېروي.

پنځم: په ځمکه کې فساد کول او د اور لگېدنې خطر.

څوک چې د پتاقیو استعمال کوي داسې کسان په ځمکه کې فساد کوي؛ ځکه چې د پتاقیو د استعمال په وجه د اور لگیدو خطر زیاتېږي او ددې امکان شته چې د خلکو کورونه، فصلونه، دوکانونه، سړایونه او بازارونه اور واخلي.

د پتاقیو له امله کورونه، دوکانونه، موټرونه او فصلونه سوځېدلی شي، چې هم د ځان او هم د نورو د مال د تلف کېدو سبب ګرځي.

الله جل جلاله د فساد څخه منع کړی ده او فرمایي چې فساد د منافقینو او مستکبرینو خلکو خصلت دی. الله تعالی فرمایلي دي: (وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ).^(۲۱)

ترجمه: او مه غواړه (ای قارونه!) فساد (په تکبر، ظلم او بغي سره) په ځمکه کې بېشکه چې الله محبت نه کوي فساد کوونکو سره.

شپږم: د مال ضایع کول.

د پتاقیو په استعمال کې د مال ضائع کول او بې ځایه مصرفول دي، چې دا کار په اسلام کې ممنوع دی.

هغه پیسې چې په څو ثانیه کې په پتاقیو سوځول کېږي، که د غریب، یتیم، مسجد، مدرسې او یا د کورنۍ د اړتیاوو لپاره ولګول شي، ډېر اجر او ګټه لري.

الله جل جلاله فرمایلي دي: (وَلَا تُبْذِرْ تَبْذِيرًا * إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ).^(۲۲)

ترجمه: او اسراف مه کوه! په اسراف کولو سره بېشکه چې اسراف کوونکي دي دوی وروڼه د شیطانانو (یعنې په مثل د شیطانانو دي په شرارت او اتلاف کې) او دی شیطان رب خپل ته ډېر ناشکره.

اقول قولی هذا، استغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين .

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

^{۲۰} - صحیح البخاري ت (۲۰۵/۱۵)

^{۲۱} - القصص: (۷۷)

^{۲۲} - الإسراء: ۲۶-۲۷